

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 846/2020
02.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Пузигаћа Дејана, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 2) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Владана Вукчевића и адвоката Радише Роскића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 700/18 од 16.07.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1045/19 од 14.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Пузигаћа Дејана поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 700/18 од 16.07.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1045/19 од 14.02.2020. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 700/18 од 16.07.2019. године, стављена је ван снаге пресуда Вишег суда у Београду К 3012/10 од 25.01.2011. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1306/11 од 28.10.2019. године у погледу окривљеног Пузигаћа Дејана, па је окривљени Пузигаћа Дејан оглашен кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 2) у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 12 година у коју му се урачунава време проведено у екстрадиционом притвору од 12.09.2015. године до 14.04.2016. године, време проведено на издржавању казне затвора од 15.04.2016. године до 13.12.2016. године и време проведено у притвору од 13.12.2016. године па надаље, односно до упућивања на извршење кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, а најдуже док не истекне време трајања кривичне санкције изречене у првостепеној пресуди. Окривљени је на основу члана 264. ЗКП, обавезан на плаћање паушала и трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће се одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1045/19 од 14.02.2020. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, првостепена пресуда је преиначена само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду, окривљеног Пузигаћа Дејана због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 2) у вези члана 33. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 13 година у коју му се урачунава време проведено у екстрадиционом притвору од 12.09.2015. године до 14.04.2016. године, време проведено на издржавању казне затвора од 15.04.2016. године до 13.12.2016. године и време проведено у притвору од 13.12.2016. године до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у тој пресуди, док је жалба бранилаца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Пузигаћа Дејана, адвокат Владан Вукчевић и адвокат Радиша Роскић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и тачка 3) са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и списе предмета врати апелационом суду, али другом већу, на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Браниоци окривљеног Пузигаћа Дејана, у захтеву за заштиту законитости истичу да се кривично дело убиство може извршити уз различите облике виности – са директним или евентуалним умишљајем, који подразумева свест о могућности наступања забрањене последице и пристајање на исту, међутим, према ставу одбране, код кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 2) КЗ, није могуће деловање са евентуалним умишљајем, јер код тог кривичног дела учинилац мора бити свестан свих битних елемената како основног кривичног дела (убиства), тако и свих елемената који то убиство чине тешким (квалификаторних елемената), а при таквом нивоу свести немогуће је да последица дела није жељена и обухваћена деловањем окривљеног, већ да је он на њу само пристао. Стога је у конкретном случају окривљеном приписан облик виности – евентуални умишљај, који није могућ код кривичног дела које му је оптужбом стављено на терет и за које је оглашен кривим правноснажном пресудом. Поред изнетог, браниоци у захтеву наводе и то да је у изреци првостепене пресуде означено да се последица дела састоји у наступању тешке телесне повреде опасне по живот, што није последица кривичног дела тешко убиство, већ неког другог кривичног дела које окривљеном није стављено на терет. На описан начин, према ставу одбране, повређен је кривични закон на штету окривљеног, будући да му се подразумева тежи облик виности од оног који је описан, при чему је нејасно шта се сматра последицом дела и какав је однос свести окривљеног у односу на ту последицу.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног којима се у суштини указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Према чињеничном опису радње извршења датом у изреци првостепене пресуде окривљени Пузигаћа Дејан је дана 17.09.2009. године око 17,40 часова у Београду на платоу Обилићев венац у урачунљивом стању, при безобзирном и насилничком понашању, у планираном и организованом нападу на француске држављане, навијаче ФК „...“ заједно са правноснажно осуђеним АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ, свестан радње коју предузима и могућности наступања забрањене последице, на коју је пристао, свестан забрањености свога дела, свесно заједнички делујући, лишили живота оштећеног КК, тако што су му нанели тешке телесне повреде опасне по живот, које су дана 29.09.2009. године проузроковале његову смрт на начин описан у изреци пресуде, при чему је Пузигаћа Дејан био свестан да заједнички предузете описане радње представљају безобзирно насилничко понашање којима се може проузроковати смртна последица која је код оштећеног КК и наступила, а на чије наступање је пристао, заједно са напред наведеним правноснажно осуђеним лицима.

По оцени овога суда из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, произлазе сва законска обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 2) у вези члана 33. КЗ, које је окривљеном Пузигаћа Дејану оптужбом стављено на терет и за које је оглашен кривим побијаном правноснажном пресудом и то како објективна обележја, која се односе на радњу извршења и последицу кривичног дела тако и субјективна, која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног који је обухватао свест о предузетој радњи и могућности наступања забрањене последице, на шта је окривљени пристао као и свест о забрањености свога дела.

Дакле, окривљени је према цитираном чињеничном опису дела из изреке првостепене пресуде поступао у урачунљивом стању и са евентуалним умишљајем, јер је био свестан да поступа при безобзирном насилничком понашању, при коме заједнички са наведеним саизвршиоцима, удара више пута чврстим предметима, вуче по платоу и на крају баца са степеништа оштећеног са висине од 4,28 метара на тло између гараже и степеништа, при чему је био свестан да је оштећени тешко повређен и да код њега услед заједничког деловања са саизвршиоцима могу наступити тешке телесне повреде опасне по живот као и његова смрт, пристајући да до смртне последице може доћи, која последица је и наступила.

У вези са тим Врховни касациони суд налази да су неосновани наводи захтева да се кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 2) у вези члана 33. КЗ, може извршити само са директним умишљајем, а да је евентуални умишљај као облик кривице искључен код овог кривичног дела.

Наиме, сви облици тешких убистава су умишљајна убиства. Могућ је директан и евентуални умишљај, међутим смо тешко убиство квалификовано посебном побудом извршења (тачка 5. члана 114. КЗ), може се извршити само са директним умишљајем.

Како је у конкретном случају, окривљеном оптужбом стављено на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 2) у вези члана 33. КЗ, за које дело је оглашен кривим правноснажном пресудом, које кривично дело није квалификовано посебном побудом извршења, већ се његова квалификаторна околност састоји у вршењу убиства при безобзирном насилничком понашању, која је била обухваћена умишљајем окривљеног, због чега је предметно кривично дело, а насупрот

наводима захтева, могуће извршити и са евентуалним умишљајем, који облик, односно степен кривице је постојао код окривљеног приликом извршења предметног кривичног дела.

По налажењу овога суда оцењени су као неосновани и наводи захтева бранилаца окривљеног да је у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, последица дела опредељена само као наступање тешке телесне повреде опасне по живот и да из тог разлога у радњама окривљеног нису остварена законска обележја тешко убиство из члана 114. тачка 2) у вези члана 33. КЗ.

Последица кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 2) КЗ је смрт другог лица, при чему је за постојање дела неопходно да се лишавање живота врши при безобзирном насилничком понашању као и да између радње извршења и последице постоји узрочна веза.

Према чињеничном опису дела, у изреци првостепене пресуде, окривљени Пузигаћа Дејан је при безобзирном насилничком понашању заједно са осталим саизвршиоцима лишио живота оштећеног КК, тако што су му нанели тешке телесне повреде опасне по живот, које су биле у непосредној узрочној вези са наступелом смртном последицом, што представља забрањену последицу кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 2) у вези члана 33. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим побијаном правноснажном пресудом.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног да је правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтева, браниоци окривљеног хронолошки наводе целокупан ток редовног кривичног поступка истичући да је прва првостепена пресуда махом преписана пресуда која се односи на окривљеног ББ, да је првостепени суд након укидања раније првостепене пресуде учинио исте пропусте на које је указано жалбом браниоца окривљеног и донео нову првостепену пресуду која такође представља препис дела пресуде која се односи на окривљеног ББ, да другостепени суд није заузео став о бројним правнотеоријским питањима истакнутим у жалби бранилаца, тако да су, према ставу одбране, обе првостепене пресуде идентичне док су апелационе одлуке потпуно међусобно различите с тим што друга има карактер политичког акта, затим истичу да се став првостепеног суда мењао по питању саслушања, у својству сведока, лица која су била оптужена истим оптужним актом и износе чињенице у вези са поступањем Републичког јавног тужиоца у конкретном предмету.

Према одредби члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење захтева, прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене неуставног закона (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, је општег карактера, па је у ставу 2. тог члана ближе одређено када постоји повреда закона, док је ставом 4. тога члана предвиђено због којих повреда закона учињених у првостепеном и поступку пред

апелационим судом окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

У конкретном случају, браниоци окривљеног Пузигаћа Дејана у цитираном делу захтева не позивају се ни на једну повреду закона, које су набројане у члану 485. став 4. ЗКП, учињених у првостепеном или у поступку пред апелационим судом, због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу, у оквиру разлога (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, што значи да у ситуацији када конкретан повреда закона није опредељена, суд није овлашћен да по службеној дужности тумачи образложење захтева и оцењује о којој повреди закона је реч.

С обзиром на изнето Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Пузигаћа Дејана, у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић